

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ
ТЕХНОЛОГІЙ

ТЕЗИ

**ТЕОРЕТИЧНОГО СЕМІНАРУ КАФЕДРИ
ЕКОНОМІКИ ПРОМІСЛОВОСТІ ЗА ТЕМОЮ
«РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ В
УМОВАХ СИСТЕМНОГО ГЛОБАЛЬНОГО ВИКЛИКУ
2020 РОКУ: УРОКИ ДЛЯ УКРАЇНИ»**

27.04–30.04.2020 РОКУ

м. Одеса

сильним ринковим регулятором та ліберальними підходами у соціальній сфері. Одним з основних антикризових заходів уряду стало податкове регулювання та стимулювання розвитку промислового сектора.

Континентальна модель характерна для Франції, а також для таких високорозвинених країн Європи як Італія, Німеччина, Швеція. Вона відрізняється активним втручанням держави в економіку та соціально орієнтованою ринковою політикою. Починаючи з 2008 року, уряд Франції посилив підтримку промисловості країни. Основна фінансова допомога у вигляді бюджетних трансферів, пільгових кредитів, державних банківських гарантій, політики стимулювання продажів за допомогою бюджетних субсидій сконцентрувалася на пріоритетних галузях економіки (авіабудуванні, автомобільній промисловості). Франція за рахунок бюджету погасила борги, включаючи податкові, найбільш значущих для економіки підприємств. Крім того, до ради директорів великих корпорацій були введені представники держави [2, С. 60–61].

Антикризове регулювання економіки у Німеччині спрямоване на збереження приватної власності, розвиток вільної конкуренції і ціноутворення. Також невід'ємною частиною є роль держави, яка, надаючи громадянам основні свободи, бере на себе відповідальність за організацію грошового обігу, боротьбу з економічними кризами, забезпечення соціальної справедливості, створення рівних умов для конкуренції і недопущення монополізації економіки.

Досвід США та Європейських країн під час кризи 2008–2009 років є досить корисним для України сьогодні. Використання напрямів антикризового регулювання інших країн в подальшому дасть державі змогу забезпечити можливість економічного зростання і фінансової стабільності.

Література

1. Храпкіна, В. В. Адаптація світового досвіду антикризового управління в Україні / В. В. Храпкіна, О. П. Чучко // Технологический аудит и резервы производства. 2015. №1/7(21). С. 42–49.
2. Дейнека, О. В. Взаємозв'язок масштабів та ефективності функціонування державного сектора економіки / О. В. Дейнека // Актуальні проблеми економіки. 2009. №9(99). С. 58–64.

Петкова Д.Ф., аспірант Криза 2020 року: вплив на добробут населення

Поява нового вірусу змусила світову економіку завмерти. Питання збереження здоров'я націй стало найважливішим в умовах сьогодення. Більшість країн світу ввели досить жорсткі обмеження, що призводять до спаду економіки. Ця криза не оминула і Україну. Уряд був змушений ввести режим карантину аби врятувати життя населення. Таке рішення є

обґрунтованим і правильним, але завжди існують наслідки подібних дій. Перше що, страждає у таких випадках, це економіка.

Економічний застій є побічною стороною карантину. Його вплив в першу чергу можна буде побачити на величині ВВП. Валовий внутрішній продукт це макроекономічний показник, розрахований у системі національних рахунків, який оцінює остаточні результати поточного виробництва в країні за певний проміжок часу [1].

Міжнародні фінансові інститути, організації, тощо вже дають певні прогнози, щодо величини спаду ВВП в Україні. Так, за даними МВФ (міжнародний валютний фонд) прогнозується зниження величини останнього на 7,7 %. При цьому Інститут економічних досліджень та політичних консультацій визначає цей показник на рівні 5,9 %.

Більш оптимістичний прогноз надають аналітики Bank of America. Вони прогнозують спад ВВП України на 5,6 %. Найбільш привабливими є прогнози Українського уряду та Світового банку (3,9 % та 3,5 % відповідно). Як ми бачимо результати досліджень є досить різними. В першу чергу це пов'язано з тим, що за основу взяті різні фактори та напрями економіки [2].

Як вже зрозуміло, 2020 рік став початком нової світової економічної та соціальної кризи. Враховуючи вище перераховані прогнози, можна зробити висновок про те, що в Україні криза є неминучою. Саме тому основним завданням для уряду країни на сьогоднішній день є розроблення та реалізація заходів антикризового регулювання. Цій проблемі присвячено досить велика кількість наукових праць. Але все ж кожна криза має свої відмінності і потребує додаткового дослідження для визначення шляхів виходу з неї.

При реалізації певних заходів в Україні, необхідно враховувати такий фактор як низький рівень життя. Обмеження, які були введені для зупинки розповсюдження вірусу COVID-19, в першу чергу стали причиною зниження соціальної забезпеченості. Певна частка людей або повністю залишилися без роботи, або переведена на неповний робочий день, що призводить до скорочення доходів фізичних осіб. Якщо бізнес має певний запас стійкості, то у населення він майже відсутній. За даними опитувань, у більшості людей власних збережень вистачить не більше ніж на чотири тижні. Саме тому одним з основних напрямів антикризового регулювання є підвищення соціального добробуту. Такий напрям дасть можливість відновити сукупний попит, і тим самим зменшити падіння ВВП.

Саме регулювання трудових відносин під час карантину могло би забезпечити більш стійку соціальну забезпеченість населення. Примусове відправлення у відпустку за свій рахунок, зменшення заробітної плати, звільнення, тощо, все це є проявом бездіяльності держави у регулюванні ринку праці. Рекомендації уряду – це лише рекомендації. Ситуація потребує певного втручання та підтримки. Тому, враховуючи міжнародний досвід запобігання кризи на ринку праці, необхідне вжиття заходів на урядовому рівні щодо компенсації суб'єктам господарювання, які вимушені припинити роботу на час карантину, чітко визначеної у відсотках частини заробітної плати з метою

недопущення масових звільнень працівників під час карантину та втрати ними основних соціально-трудоових гарантій.

Література

1. Завадський Й. С. Економічний словник / Й. С. Завадський, Т. В. Осовська, О. О. Юшкевич. – К.: Кондор, 2006. 356 с.

2. ВВП України під ударом епідемії: чому настільки різняться прогнози [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/3007281-vvp-ukraini-pid-udarom-epidemii-comu-nastilki-riznatsa-prognozi.html>

Самофатова В.А., д.е.н., проф.

Уроки нинішніх глобальних викликів для агропродовольчої сфери України

Ще Конфуцій звертав увагу на складність життя в епоху змін. Сучасний світ характеризується високою динамічністю, зростаючою складністю і появою принципово нових явищ, які не вкладаються в звичайні уявлення та концепції.

Нині увесь світ охоплений пандемією коронавірусу. Цілі галузі економіки переживають нелегкий час. Велика кількість науковців та переважна більшість пересічних громадян погоджуються з думкою про те, що після закінчення пандемії переважну більшість країн очікує економічна криза. Стратегічно ж криза є невід'ємною і обов'язковою складовою частиною розвитку будь-якої країни і цивілізації в цілому. Зовнішні чинники примушують систему розкривати свій внутрішній потенціал, ставати кращою та ефективнішою.

Для країн, які за останню чверть століття здійснили перехід до ринкової економіки, у глобальному контексті фундаментальних структурних змін в економіці відкриваються і безпрецедентні можливості, і колосальні ризики. Реалізація можливості в разі успіху вирватися в лідери світового розвитку, як це демонструють Китай, Республіка Корея та деякі інші країни Східної Азії, потребують цілеспрямованої державної політики розвитку та активних інновацій на всіх рівнях суспільства. Ризики ж пов'язані не лише з можливими помилками, але насамперед з відсутністю належної реакції суспільства, влади та бізнес-еліт на нові вимоги часу.

Першим фактором ризику є розповсюдження коронавірусу та збитки, які він завдає світовій економіці. Той факт, що тривалість та небезпека цього спалаху все ще залишаються невідомі на цій стадії, породжує непевність навколо економічних перспектив в Україні та в світі в цілому. Вона пов'язана зі зниженням темпів промислового виробництва та ускладненням транскордонних каналів постачання. Через вірус також будуть наслідки та збитки для сфери послуг відносно стабільними і необхідними залишаються сільське господарство та харчова промисловість. Через нинішню кризу,